

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 166. Et fecerunt quatuor partes, unicuique militi partem. v. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

gis perfidiam atque acerbiter proderent, Christi mortem maiori ignominia notare velle quippe qui in titulo scripto illud admisceri ad laborarent & peterent, quod ipsi optabant & erat contra veritatem; nihil immutari voluit præles prudens: sed respondit illis, *quod scripsi scripsi*, non vultis vos ut quod scripsi sit scriptum; volo ego ut quem damnavi non sit damnatus. Divina ergo providentia rexit Pilatum scribentem, quia revera erat Rex Iudæorum, incipiens à Iudæis regnare in omnes gentes.

Et hoc pro instructione nostra, ne & nos facile mutemus proposita bona, vota præsertim emissa & quæ ad iustitiam & religionem promovendam decreta & promulgata sunt. Peius igitur gentili Pilato agunt Apostata, qui fidem vel religionem deserunt, cui nomina sua dedere: Nos ab his cavebimus per Dei gratiam & quæ semel in corde nostro scripsimus ac decrevimus ad Dei gloriam, nunquam obliuiscimus, sed cum Pilato tentatori respondebimus Dæmoni & carni & mundo. *quod scripsi scripsi: quod dixi, dixi.*

§. 165. *Milites ergo, cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta eius. v. 23.*

Duo audio officia vel usurpationes militum hoc loco recenseri, nempe crucifigere Dominum prius, & deinde eius vestimenta accipere. An hoc solenne sit ei vitæ generi, non habeo cur hoc loco affirmem, sed neque cur negem. Quoniam de solis his ago qui tunc erant Ierosolymæ, cum ista fiebant, & non de omnibus istis, sed quibus negotium datum est, vel qui id sibi poposcerant. Isti ista duo fecerunt, alij quid agant ipsi viderint, nolo me eorum constituere iudicem gratis cum periculo, quoniam arma portant, quæ non porto, & tamen vereor. Duo ergo fecerunt, crucifixerunt & acceperunt. Videamus ne & hoc contingat in alijs hominum institutis. Fuerunt Iudices qui occiderunt homines & eorum substantiam traxerunt ad se. ita fecit Achab & Iezabel uxor eius apud Israelitas. Faciunt hoc etiam Christiani? Nolo eos accusare ipsi se iudicent qui ista audiunt vel legunt. timeo non sine causa ne etiam quorundam ex nobis sensus corrumpantur, ad stuporem dulcis vel suavis est odor lucri, & suavissimus si accedat necessitas.

Oblecto Domine custodi ab hoc laqueo animam meam, ne crucifigam & accipiam. pauca dico, sed tu cordium scrutator nosti sensum.

§. 166. *Et fecerunt quatuor partes, unicuique militi partem. v. 23.*

Indicatur hic fuisse 4. milites crucifixores, prout etiam num moris est

Q 3

in orig

in oriente, ubi crucifixio adhuc supplicij loco viget. Hi igitur, veluti operæ suæ pretium, Christi vestimenta acceperunt pro mercede. nam et si Christus exactissimam spiritus paupertatem ab ipsa nativitate tenuit, nuditatem tamen non probavit, nec omni dominio vel usu carere intendit, sed tantum Dominij & usus servavit, quantum ad propositum sibi finem redemptionis humanæ & boni exempli pro Ecclesia sua condendi, utile & necessarium iudicavit. Neque sane continuo illa paupertas est melior, quæ est omnium rerum, & solatiorum egentior (hac enim ratione egentissimum esse Satanam est in proverbio) sed quæ est ad finem vel huius hominis vel istius ordinis consequendum aptior. Habuit ergo vestimenta Dominus & quidem plura in Passione quam alias, quoniam & albam tunicam meruerat ab Herode rege, & in domo Pilati purpureum vestimentum, & alibi funes & carenas acceperat, quæ illusionis maioris gratia crucifigendo uti Regii erant & ante & à latere portata in pompam. Ex his igitur & quibus ante Passionem suam usus erat, facile quatuor confectæ fuerint partes. Cum igitur iam eo deductus esset Dominus ut non amplius inter homines conversaretur visibilis, sed gloriæ veste esset induendus, omnino despoliari se terrena veste permisit, & sibi ne quidem secularum suarum testamentorum legendarum potestatem indulsit. O quanta cum exultatione illa vestimenta exceperunt amici eius, & hi qui funebrium vestimentorum eius simbriam tangendo fuerant sanati; sed tunc nemo illa ambire audebat. Et forte milites insolenti aviditate hæc vestimenta ambiverunt, ut apparet, quod scirent se ingentes divitias ab amicis Christi posse impetrare, si eas venales offerrent. Imo per se ipsum valde curiosum erat, etiam seposita sanctitate Domini, habere vestem quæ fuisset Regis in Iudæa crucifixi.

O Christiane considera hic Salvatoris tui liberalitatem, qui in ipsa cruce quam vis lassus & fractus doloribus mortis, tamen oblivisci non potest beneficentiæ suæ. Cum se totum, vitam & sanguinem saluti mundi condonasset, ne quid restaret quod in beneficium peccatorum non cecidisset, vocavit lictores ad divisionem vestium suarum. Rursum vide ut improbi illi Carnifices, tanto indigni beneficio, accipiant quasi per iocum pauperes vestes atque ante oculos ipsius Christi, ut crescat contemptus. Vide ut avide mittant super eas sortem in Christi paupertatem iocos iaciendo. Cogitavit Christi dolorem cum videret quanto contemptu tractarent & irriderent vestimenta sua. Item matris ipsius cum videret sortem mitti, & prædam fieri vilissimorum Carnificum vestem, quam cum tanto amore & devotione ipsius ipsa confecerat manibus, neque facere potuit, quin ad filium

Hum lacrymosos oculos vertens diceret. Heu tibi cor meum, quid iam dabis matri tua, qua suis te uberibus educavit? quando Carnificibus qui te crucifigunt disperseris vestimenta! Potes etiam Christiane cogitare, quod Dominus voluerit sua vestimenta in quatuor partes dividi, ut ostenderet meritum suae Passionis in quatuor orbis plagas iam iam propagandum esse. Sic enim omnes populi per fidem Christi participes facti sunt Passionis eius, quemadmodum sole vestitur & ornatur orbis universus. At inconsutilem togam, quae figura est Ecclesiae noluit dividi, ut significaret unitatem eiusdem Ecclesiae quae per omnes mundi plagas in omnibus nationibus & populis una & indivisa futura esset, sicut est unum Baptisma & unus Deus, ab omnibus adorandus. Voluisti etiam, dulcis Iesu, quemadmodum tua vestis divisa est, ita quatuor facere partes amoris. Primam tribuisti Angelis, quorum instaurasti ruinas Alteram amicis, quos tuo sanguine redemisti, tertiam Iudaeis pro quibus apud Patrem deprecatus es excusans peccatum eorum. Postremam Gentibus quae te crucifixerunt, quas vestibus tuis induisti. O summa bonitas! ô profunda charitas!

§. 167. Et tunicam, erat autem tunica inconsutilis desuper contexta per totum. v. 23.

Tunica erat illa inconsutilis, quam à B. Virgine Matre Iesu contextam tradit Euthymius, quae & simul cum Christo crevisse creditur, non secus ac creverunt cum Israelitis vestes quadraginta annis, quibus duxit eos Dominus per desertum, quae etiam attrita non fuerunt. In sensu autem mystico inconsutilis haec vestis, ad quam nunquam admota est acus, significat ex SS. PP. sententia, sanctam & benedictam Christi filij Dei Ecclesiam, quam nunquam scindere potuerunt Gentiles persequendo, Iudaei insidiando, Turcae excindendo, Haeretici seducendo. Tentarunt illud quidem schismatici. 1. volendo tot esse Ecclesias diversas Christi, quot sunt Parochiae, vel classes seu dioeceses. 2. tot introducendo Ecclesias, quot sunt Imperia vel Regna. 3. Volendo persuadere duo esse capita Ecclesiae Petrum & Paulum, sed nihil effecerunt, se ab Ecclesia Christi quidem absciderunt, ipsam nunquam in duas Ecclesias Christi redigere potuerunt.

Etiam, amantissime Domine, adiuva sponsam tuam Ecclesiam, quae contristata supra modum etiam passim multam affligitur. Quot sunt qui seipso ab ea segregantes, quantum in illis est, sibi dividunt tua vestimenta? Hos nos pati oportet, quamdiu tibi placuerit.

Q 3

Verum